

LANDBOUW

Sterke uitbreiding van het brouwerijgerstareaal!

De Westvlaamse Polders zijn in de naoorlogse periode een voornaam produktiegebied van brouwerijgerst geworden. In het verleden werd gerst bijna uitsluitend verbouwd als voedergraan. Een ruime voorkeur werd gegeven aan de wintergerst die uiteraard voor de brouwerij minder geschikt is.

Opzoekingen verricht in de schoot van het Provinciaal Comité voor Landbouw van West-Vlaanderen, onder impuls van wijlen Gouverneur Baels, toonden op het einde van de dertiger jaren aan dat de teelt van zomergerst, waarvan de produktie in de mouterij werd aangewend, technisch en economisch verantwoord was. Het wegvallen van buitenlandse bevoorradingsbronnen, ingevolge oorlogsomstandigheden, had een uitbreiding van deze jonge kultuur tot gevolg. In tegenstelling met de verwachtingen, werd het zomergerstareaal, bij het terug normaal worden van de internationale handelsbetrekkingen na de oorlog, geleidelijk uitgebreid.

Dank zij een intense voorlichting, gesteund op wetenschappelijk onderzoek, werd in korte tijd een flinke kern gespecialiseerde brouwerijgerstproducenten gevormd. Nieuwe, teeltveiliger en produktievere rassen, beter geschikt voor de mouterij en voor de brouwerij werden verbouwd. Mede met de teelt ontwikkelde

zich een flink georganiseerde handel, ingesteld op het vormen van grote gekonditioneerde verzamelpartijen. In korte tijd verwierf de Westvlaamse brouwerijgerst een zeer hoge faam.

Het Westvlaams zomergerstareaal schommelde de laatste jaren tussen 18 en 25.000 ha, hetzij ongeveer een derde van de oppervlakte die in ons land aan dit gewas werd voorbehouden. Ruim de helft van de hoeveelheid inlandse gerst die in de mouterij wordt verwerkt, wordt in West-Vlaanderen voortgebracht.

Aanvankelijk werd bij aankoop van brouwerijgerst een behoorlijk prijsonderscheid gemaakt volgens kwaliteit. De prijs van de kwalitatieve brouwerijgerst daalde geleidelijk tot het peil van de voedergerstprijzen om vervolgens, wegens een sterke daling van de voedergraanprijzen op de wereldmarkt, bestendig achteruit te lopen. Deze daling dreigde de tarwevalorisatiepolitiek in ons land in het gedrang te brengen daar de gerstproducenten, omwille van de gewaarborgde tarweprijs, overschakelden op de teelt van tarwe.

Om een abnormale uitbreiding van het tarweareaal tegen te gaan, werd in 1957 een bijzonder recht ingesteld op de invoer van sommige voedergranen. Beoogd werd de prijs van de gerst op circa 80 % van de tarweprijs te behouden. Het bedrag van het bijzonder invoerrecht op gerst werd geleidelijk verhoogd van 50 tot 195 frank per 100 kg.

Om de prijsstijging van de mout als gevolg van deze invoerheffing te ondervangen, wordt aan de mouterij, pro rata van de hoeveelheid verwerkte gerst, een compensatievergoeding verleend gelijk aan het bedrag van het invoerrecht. Daar eenzelfde vergoeding wordt verleend voor inlandse als voor vreemde gerst, hebben de mouters er geen voordeel bij inlandse gerst aan te kopen.

Ter aanmoediging van de teelt van kwaliteitsbrouwerijgerst werd, door het Ministerie van Landbouw, in 1960, een fakultatieve kwaliteitskontrolé ingesteld en een premie van 50 frank per 100 kg, met een maximum van 2.000 frank per ha verleend. Vorig jaar werden amper 3.500 ha gerst ter keuring aangeboden. In 1961 overtrof dit areaal 42.000 ha. In deze voorwaarden zal het onmogelijk zijn de totaliteit van de aangenomen gerst in de mouterij te verwerken. Daar het toekennen van de premie afhankelijk wordt gesteld van de verwerking in de mouterij wordt terecht gevreesd dat het overaanbod van premiewaardige gerst een drukking op de gerstprijzen zal uitoefenen.

Een herziening van de valorisatiepolitiek van de gerst dringt zich op. Daar West-Vlaanderen het belangrijkste brouwerijgerst-produktiegebied vormt, is dit probleem voor onze provincie van kapitaal belang.